GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 344, juliol-agost del 2016

www.canrac.com
botiga virtual

CAN
RAC

Per a les teves vacances, tot el que vulguis envasat al buit.

Del 8 al 28 d'agost Vacances

Mestres Villà, 101 · 93 555 16 64 el Masnou

Tallers Masnou
G.Oliveras Taller Multimarca

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

Escola bressol

El Petit Vailet

ESPLAI D'ESTIU DEL 22 DE JUNY AL 29 DE JULIOL

AMB LA COMBINACIÓ QUE US VAGI BÉ

A partir de 4 mesos
MATRÍCULA PER AL CURS 2016-2017
ENS AGRADARIA SER L'ESCOLA BRESSOL
DELS VOSTRES FILLS!

HEM ABAIXAT PREUS

Ventura i Gassol, 29, el Masnou
www.petitvailet.com · 93 555 57 11

GENT DEL MASNOU

Butlletí mensual de **Gent del Masnou,** associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:
Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Bergatí Soberano

Disseny i muntatge: Taller de publicitat.

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
T. 93 126 82 20

gentmas@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.
El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'**Ajuntament de la Vila**.

CAMPANYA DONACIÓ DE SANG

Diumenge **17 de juliol**
de **10 a 14** a ***Gent del Masnou***
Al costat del cinema *La Calàndria*

AVÍS
LA MARATÓ DE VEUS LÍRIQUES, que normalment es feia pel mes de juliol, s'ha traslladat a la tardor.
Ja s'avisarà oportunament.
Vocalia de Cultura
La Junta Directiva

VACANCES D'ESTIU

El local de *Gent del Masnou* romandrà tancat per vacances del 30 de juliol a l'1 de setembre.

Desitgem a tothom, socis, amics i col·laboradors, un Bon Estiu!

Editorial

VACANCES? QUE SIGUIN BONES

Quan aquest Butlletí circularà pel Masnou, haurem entrat de ple en el període de vacances laborals i escolars que cada estiu es reparteix en bona part i per costum històric entre els mesos de juliol i agost, temps de calor meteorològica i de mandra fisiològica en el nostre entorn costaner on la galvana i la mar es confonen i bressolen mútuament.

A les portes, doncs, de les esperades vacances, condicionats, però, per l'exigència de tancar l'edició mensual del Butlletí uns quants dies abans d'acabar cada mes, ens van quedar al tinter i desconeixem el desenllaç d'uns quants esdeveniments importants que, ben segur, a hores d'ara, ja deuen haver estat clarificats. Ni que sigui breument per la limitació d'aquest espai editorial, en farem un breu recordatori d'uns pocs.

El 23-J els britànics decidien en referèndum la permanència o la desvinculació dels seu país envers la Unió Europea, el dit *Brexit*, amb totes les conseqüències positives i negatives per a ells i per a nosaltres. *Brexit* o no *Brexit*, aquesta és la qüestió diria Shakespeare. Ens preguntem si s'han quedat dins o fora? En fi, els britànics tenien la paraula.

El 26-J mobilització general amb motiu de les eleccions al Parlament Espanyol. Per segona vegada en pocs mesos el poble espanyol s'ha hagut de pronunciar per dibuixar la composició del Parlament i, en conseqüència, de qui ha de governar i presidir-lo durant els propers quatre anys. Sembla ser que no hi haurà majories absolutes i que s'imposarà una política de pactes entre les diferents faccions a dreta i esquerra. Sense saber-ne el resultat, doncs, ens preguntem com es deuran haver repartit els vots i quines possibles aliances o pactes han quallat, o si encara s'ho estan pensant? D'altra banda, tant de bo que la participació hagi estat alta i que a Catalunya el vot independentista no hagi pres gaire mal.

Tampoc no vam ser a temps de viure dos esdeveniments més propers i de més bon pair: ens referim en primer lloc a l'arribada de la *Flama del Canigó* i a la revetlla de Sant Joan, amb tot el seu contingut festiu i reivindicatiu: la flama que uneix els Països Catalans i la crema dels trastos vells i inútils que no ens deixen respirar. D'altra banda, la Festa Major de Sant Pere, vella i nova cada any, carregada de propostes lúdiques i culturals que durant uns quants dies remou la vila i espanta els mals averanys. Ben segur que Sant Pere i Sant Joan, de bracet amb una munió de voluntaris, van fer tot el possible perquè ningú no quedés decebut. Oi?

Ara toca gaudir de les vacances –quan en serà l'hora– i, encara que sigui un tòpic molt suat, en la mesura que les possibilitats de cadascú ho permetin, aprofitem-les per carregar les bateries, oxigenar-nos i prendre alè per afrontar els propers mesos amb les energies intactes, cosa que bona falta ens farà a tots plegats.

Que siguin bones!

El President

Sumari

EDITORIAL ... 3
JOCS OLÍMPICS Joan Maresma Duran ... 5
BÚSTIA OBERTA ... 9
CATALAN BAY Josep Condeminas ... 10
LES CUP I ELS DANYS COL·LATERALS Joan Camps ... 11
CRÒNIQUES Esteve Pujol ... 13
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Carles Maristany ... 13
DITES I PERSONATGES POPULARS Albert Vidal ... 14
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray ... 14
SOM Oriol Lugo ... 16
LA CUINA DE L'ANTÒNIA El Cullerot ... 17
TEATRE CAPITAL Rosa M. Isart ... 18
ARRAN DE SÒL Pledebuit ... 18
ANECDOTARI Joan Maresma Pujadas ... 19
LA PUNTA DE LA LLENGUA (77) Esteve Pujol ... 19
PARLEM DE LLIBRES Pere Martí Bertran ... 20
GENT DEL MASNOU INFORMA ... 22

LA PASTISSERIA FRESCA DE L'ESTIU

Pastisseria miquel

Pere Grau, 59 **93 555 06 61** **el Masnou**

david pastisser

Venda Online

93 555 34 75
Navarra, 100 · El Masnou
pastisseria@davidpastisser.com
www.davidpastisser.com

MMACE02
(Millor Mestre Artesà Xocolater d'Espanya 02)

Medalla de bronze
MMAPE03
(Millor Mestre Artesà Pastisser d'Espanya 03)

Mestre Pastisser

PASTISSERIA · CONFITERIA La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

Pastisseria Degustació Granja Matalí

Des de 1866

Prat de la Riba, 4 · 93 555 04 60
El Masnou

Amb tota la garantia de les pastisseries del Masnou

Jocs Olímpics

Joan Maresma Duran

Molt s'ha parlat aquests darrers anys de les similituds entre *Barcelona* i *Rio de Janeiro*: ambdues se situen a la costa, tenen platges i muntanyes i un port centenari que ha sofert molta degradació al llarg del segle XX. En diferents anys, les ciutats han estat nominades per a la celebració dels *Jocs Olímpics; Barcelona* el 1986 –el gairebé mític "À la ville de…. Barcelona" de *Samaranch*– i *Rio de Janeiro* el 2009.

Després de la celebració dels *Jocs* a *Barcelona*, la ciutat es va convertir en una urbs diferent i oberta al mar. I hi ha hagut al llarg d'aquests quasi 25 anys un reconeixement internacional i un creixement turístic espectacular, que causa alguns problemes actualment.

El batlle de *Rio de Janeiro*, *Eduardo Paes*, ha visitat en diferents ocasions la ciutat comtal i aquí s'han organitzat diverses conferències parlant de la metamorfosi de *Barcelona* i de les millores que suposen els *Jocs Olímpics* per a la ciutat que els organitza i per als ciutadans que hi resideixen.

Rio de Janeiro va ser la capital de la colònia des de 1763; seu de l'imperi portuguès el 1808 i capital de la *República de Brasil* de 1889 a 1960. La ciutat *carioca* ha estat vista com un enllaç entre *Brasil* i *Europa* i és com una vitrina per a la resta del país.

A partir dels anys 60 –quan la capital es va traslladar a *Brasília*– han existit diferents plans per convertir la ciutat en una seu turística i de grans esdeveniments: l'*Eco 92*, els *Jocs Panamericans* el 2007, la *Jornada Mundial de la Joventut* el 2013 i la final de la fatídica *Copa del Món* el 2014. Des de 2012 *Rio* és a la llista de ciutats que són *Patrimoni de la Humanitat* de la *Unesco* en la categoria de *paistage cultural* gràcies a l'excepcional entorn urbà: l'espectacular entrada de la *Badia de Guanabara*, el *Pão de Açúcar,* el *Cristo Redemtor*, les platges de *Copacabana* i d'*Ipanema*, les muntanyes de la *Floresta da Tijuca* o el famós carnestoltes.

No dubto que tot això que venen les autoritats sigui veritat. I no dubto tampoc de les transformacions de la ciutat: nous túnels que alleugeriran el trànsit, un tramvia que unirà un dels aeroports a l'estació d'autobusos passant pel centre de la ciutat, extensió d'una línia de metro, nous carrils per al *BRT –Bus Rapid Transit* en anglès– un nou carril bici –una part se la va emportar una onada gegantina el passat dia 22 d'abril i va provocar dos morts–, restauració d'edificis i inauguracions d'alguns museus, entre ells un de l'arquitecte *Santiago Calatrava*, que ja veurem el temps que necessitarà abans de ser reparat; espero equivocar-me.

No sé a quant va pujar la factura de les *Olimpíades* de *Barcelona*; les millors de la història, diuen. Aquí, a algunes obres els han inflat els preus i hi ha un sobrecost més que considerable, d'altres no seran inaugurades abans dels *Jocs*, d'altres s'han ajornat i en altres hi ha hagut retallades i no seran com havien estat projectades. I tot en una ciutat que és enorme, ja que té una superfície de 1.255 km² –la província de *Barcelona* en té 7.728– una població de més de 7 milions –com la de *Catalunya*– i molts problemes socials. A més, hem de tenir en compte que *Brasil* passa per un moment delicat econòmicament, políticament la presidenta *Dilma* ha estat destituïda, cada dia sorgeixen nous escàndols de corrupció al congrés i al senat, les accions de l'empresa més important –és la *Petrobras*– s'enfonsen, l'atur augmenta i les persones es pregunten qui compra les entrades, que són caríssimes… La gent amb menys ingressos– que és la majoria– no s'ho pot permetre.

Potser ha desaparegut la fe quasi religiosa en la honestedat o, si més no, en la capacitat dels governants…

Jo, personalment, passo olímpicament d'aquests *Jocs*…

Bon estiu.

PD. La tia Rosa i l'oncle Cid van celebrar 60 anys de casats el passat 23 de maig. Enhorabona.

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.
De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Juliol 2016 --

1	divendres	Dominguez
2	dissabte	Viayna
3	**diumenge**	**Viayna**
4	dilluns	Aymar
5	dimarts	Ocata
6	dimecres	Riera
7	dijous	Fàbregas
8	divendres	Viayna
9	dissabte	Fàbregas
10	**diumenge**	**Fàbregas**
11	dilluns	Ocata
12	dimarts	Riera
13	dimecres	Fàbregas
14	dijous	Viayna
15	divendres	Dominguez
16	dissabte	Aymar
17	**diumenge**	**Aymar**
18	dilluns	Riera
19	dimarts	Fàbregas
20	dimecres	Viayna
21	dijous	Dominguez
22	divendres	Aymar
23	dissabte	Ocata
24	**diumenge**	**Ocata**
25	dilluns	Fàbregas
26	dimarts	Viayna
27	dimecres	Dominguez
28	dijous	Aymar
29	divendres	Ocata
30	dissabte	Riera
31	**diumenge**	**Riera**

-- Agost 2016 --

1	dilluns	Viayna
2	dimarts	Dominguez
3	dimecres	Aymar
4	dijous	Ocata
5	divendres	Riera
6	dissabte	Fàbregas
7	**diumenge**	**Fàbregas**
8	dilluns	Dominguez
9	dimarts	Aymar
10	dimecres	Ocata
11	dijous	Riera
12	divendres	Fàbregas
13	dissabte	Viayna
14	**diumenge**	**Viayna**
15	**dilluns**	**Viayna** M. de Déu d'agost
16	dimarts	Fàbregas
17	dimecres	Ocata
18	dijous	Riera

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) **Almeria, 14 · 93 555 03 81**	**9.15 - 21**	**9.15 - 14**
Domínguez (Est. Masnou) **Enamorats, 2 · 93 555 59 36**	**8 - 20.30**	**9 - 13.30**
Fàbregas **Navarra, 68 · 93 555 19 79**	**9 - 13 i 16.30 - 20**	**9.30 - 13**
Ocata **JFKennedy, 5 · 93 555 33 08**	**9 - 20.30**	**9 - 20.30**
Riera (Club nàutic) **J.Llimona, 22 · 93 555 08 55**	**9 - 20.30**	**9 - 20.30**
Viayna C **Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03**	**9 - 20.30**	**9 - 14**

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.
De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Agost 2016 --

1	dilluns	Viayna
2	dimarts	Dominguez
3	dimecres	Aymar
4	dijous	Ocata
5	divendres	Riera
6	dissabte	Fàbregas
7	**diumenge**	**Fàbregas**
8	dilluns	Dominguez
9	dimarts	Aymar
10	dimecres	Ocata
11	dijous	Riera
12	divendres	Fàbregas
13	dissabte	Viayna
14	**diumenge**	**Viayna**
15	**dilluns**	**Viayna** Mª de Déu d'agost
16	dimarts	Fàbregas
17	dimecres	Ocata
18	dijous	Riera
19	divendres	Fàbregas
20	dissabte	Dominguez
21	**diumenge**	**Dominguez**
22	dilluns	Riera
23	dimarts	Viayna
24	dimecres	Ocata
25	dijous	Dominguez
26	divendres	Riera
27	dissabte	Aymar
28	**diumenge**	**Aymar**
29	dilluns	Viayna
30	dimarts	Ocata
31	dimecres	Riera

-- Setembre 2016 --

1	dijous	Dominguez
2	divendres	Aymar
3	dissabte	Ocata
4	**diumenge**	Ocata
5	dilluns	Fàbregas
6	dimarts	Viayna
7	dimecres	Dominguez
8	dijous	Aymar
9	divendres	Ocata
10	dissabte	Riera
11	**diumenge**	**Riera** 11 de Setembre
12	dilluns	Viayna
13	dimarts	Dominguez
14	dimecres	Aymar
15	dijous	Ocata
16	divendres	Riera
17	dissabte	Fàbregas
18	**diumenge**	**Fàbregas**

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.15 - 21	9.15 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 20.30
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viayna C Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 20.30	9 - 14

SALA AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- ELECTRICITAT
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

25 anys

EuroTaller

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 / 628 90 85 23 • www.salautomocio.com • El Masnou

Les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran** amb el **nom i cognoms** de l'autor o **inicials**. **En cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

RECLAMEM UN HORARI PER ALS GOSSOS

Sr. President,

La persona que és bruta ho és a tot arreu, tant quan passeja el gos amb corretja com quan el deixa deslligat, com quan va sol i sense gos. Perquè llençar un mocador de paper usat o qualsevol envàs de plàstic per terra o al sobreeixidor de la claveguera també és un acte de persona bruta.

Em sap greu, per això, que totes les queixes se centrin contra els gossos i que no es tingui en compte la quantitat de brossa que es genera en el nostre entorn sense que ells hi tinguin res a veure. Per exemple, i sense menysprear com de desagradable és un excrement de gos (que desapareix en pocs dies per l'acció de la natura), hi ha les tovalloletes d'WC o de bebè. Triguen anys a desaparèixer i maten milions d'animals. Però per a aquest tema no hi ha llei ni multa.

Nosaltres només demanem un horari perquè els gossos puguin córrer i nosaltres puguem assegurar una mica de felicitat a aquells que ens estimen.

M. Valldeperas Roig

DÒMINO

Vols jugar al dòmino? **Vine-hi**
No en saps? **Te n'ensenyarem els inicis**
Ja en saps? **Milloraràs el teu joc**
Joc per parelles
Vine-hi sol o porta-hi una parella
Trobada cada tarda de **dilluns** i de **dijous,**
de **6 a ¼ de 9**
Quota **12** €., socis **7** €
Inscripcions a Gent del Masnou de 6 a 2/4 de 9

LA *Coral Xabec*
DEMANA CANTAIRES

Et proposem de venir a cantar a la *Coral Xabec*; hi seràs ben rebut. Hi tindràs lloc com a tenor o com a baix o bé com a soprano o com a contralt. Anima-t'hi i vine a provar la veu qualsevol dimarts abans de començar l'assaig, o sigui, una mica abans de dos quarts de deu del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

api
Agent immobiliari / Real estate

Finques Puig sl

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. **93 555 10 60 / 17 61** · **Fax 93 555 28 90**
www.finquespuig.net · info@finquespuig.net

FINQUES MESLLOC
LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

ASSESSORIA IGLESIAS

FISCAL • LABORAL
• COMPTABLE • ASSEGURANCES
• GESTIÓ IMMOBILIÀRIA
• GESTIONS DE TRÀNSIT

Sant Miquel, 21, A, baixos • 08320 El Masnou
Tels. **93 540 40 53 · 39 95 · fax. 93 540 40 53**

RESTAURANT

PETIT CANIGÓ

Menús frescos d'estiu

MENÚS DIARIS · SERVEI A LA CARTA
MENJARS PER EMPORTAR
DILLUNS TANCAT
Santiago Rusiñol, 43 · Tel. 93 555 23 96 · El Masnou

CATALAN BAY

Josep Condeminas

Molt s'ha escrit sobre les causes que van propiciar la denominada Guerra de Successió, i és sobradament conegut que la caiguda de Barcelona, juntament amb la de Cardona, l'últim reducte de la resistència catalana, va significar la total destrucció de les institucions catalanes, és a dir, la fi d'una sobirania política amb més de vuit segles d'existència. Però no és la meva intenció incidir sobre aquests fets, tasca que deixo per als historiadors, sinó fixar-me en la petita història, l'anècdota curiosa si voleu, però que també té seva importància i que, en molts casos, perdura a través del temps.

Encara que la inestabilitat política ja venia de lluny, des del moment que Felip d'Anjou va ser proclamat rei –Felip IV de Catalunya i Aragó i V de Castella–, l'Arxiduc Carles d'Àustria, amb l'ajuda de la Gran Aliança de l'Haia, va iniciar aleshores les hostilitats. Una de les primeres mesures de l'Arxiduc va ser la presa de Gibraltar, un punt estratègic per controlar l'Estret. Així doncs, el dia 4 d'agost de 1704, 3.000 homes d'una flota de la coalició anglo-holandesa, amb l'ajuda de 350 soldats catalans, comandats tots per l'almirall anglès Sir George Rooke, van desembarcar en una petita badia situada a la part oriental de Gibraltar. La conquesta del Penyal va ser relativament fàcil, ja que la Roca estava protegida per pocs soldats castellans i amb escàs armament. Poques setmanes més tard, una flota comandada pel Comte de Tolouse va intentar recuperar el Penyal. La batalla naval va tenir lloc a l'altura de Màlaga i va durar tretze hores; va ser una de les més cruentes batalles de la guerra. Finalment, davant de la impossibilitat de conquistar Gibraltar, la flota francesa es va retirar. Una vegada consolidada la conquesta, les tropes anglo-holandesas es van retirar i van deixar com a forces d'ordre als 350 soldats catalans. Com a homenatge a aquests catalans, els anglesos van batejar la badia amb el nom de CATALAN BAY. Actualment, a aquesta badia se la denomina popularment "La Caleta" i és un lloc de molt turisme, on els seus habitants parlen tant l'anglès com l'andalús. Em consta, però, que també se la denomina la "playa de los catalanes". Encara que l'Almirall Rooke havia conquistat el Penyal en nom de l'Arxiduc Carles, en un vertader acte de pirateria hi va plantar la bandera anglesa, reafirmant així la possessió en nom d'Anglaterra. Sens dubte, la Guerra de Successió va ser un conflicte internacional, on van intervenir Espanya, França, Anglaterra, Països Baixos, Prússia i la majoria d'estats alemanys. Portugal s'hi va afegir al 1702, i el Ducat de Saboia el 1703. Tant els anglesos com els holandesos veien amb preocupació una possible aliança entre França i Espanya i això perjudicava els seus interessos, i per evitar-ho no varen dubtar a firmar el Pacte de Gènova comprometent-se a defensar amb armes i soldats els interessos de Catalunya. Després d'una llarga guerra i dels esdeveniments que tots ja coneixem, amb la mort de l'Emperador Josep I d'Àustria es va capgirar totalment la situació i, quan la balança es va inclinar finalment a favor de Felip V, Anglaterra no va dubtar a establir pactes secrets amb França i obtenir el domini de l'Atlàntic i el Mediterrani, Gibraltar, Menorca i avantatges comercials amb Amèrica. I és que, com va dir el polític anglès Lord Palmerston, *Anglaterra no té amics ni enemics permanents. Anglaterra té interessos permanents.*

Fonts consultades: Història de Catalunya i Internet

LES CUP I ELS DANYS COL·LATERALS

Joan Camps i Ortiz

Si hi ha un valor del qual estic cofoi és la meva empatia natural que em permet percebre els trets positius de qualsevol persona, es comporti amigablement o es presenti distant fins als antípodes. Alliberat així de prejudicis i amb actitud crítica és com modero l'impuls de fer judicis de valor precipitats i frenar la imposició del meu criteri damunt del criteri dels altres. Potser aquest és el motiu de ser condescendent davant l'última acció sonada de la CUP, l'estirabot d'aquesta minoria que, tenint-la a favor, és peça essencial per al procés cap a la independència, però que, tenint-la en contra, és un llast insostenible que caldrà considerar prescindible.

També jo estic molt emprenyat, tant com la majoria de gent que conec que creu que amb la CUP no podem anar ni arribar enlloc. Ara bé, també crec que en els moments caòtics no és bo abocar la ràbia quan el que cal és el captenyiment. Estic d'acord amb el president Carles Puigdemont quan diu: *Cal silenciar la fressa i aprofitar el temps per fer l'endreça.* Mirant-m'ho fredament, en tot aquest règim constitucional no recordo cap pressupost parlamentari que, havent estat aprovat, s'hagi complert; i pel que fa a Catalunya les polítiques centralistes obsessives del PP i del PSOE que, sostingudes per la corrupció sense fre i en el no fer ni deixar fer, tots els pressuposts han afavorit les elits privilegiades a costa de perjudicar els segments més febles de la societat. L'esmena de la CUP té una part positiva que no li dóna cap mèrit, però cal reconèixer que ens ha estalviat el tràmit d'un debat parlamentari que en plena campanya electoral hauria estat un circ d'animals racionals dient animalades. I, si fem cas de les bondats del pressupost rubricat per Oriol Junqueras i arraconat per la CUP, no cal esverar-se que no s'ha perdut gran cosa, ja que és el millor pressupost mai vist, irrealitzable igual que tots els anteriors amb una sola virtut, donat que té la relativa ambició de presentar els comptes menys pitjors possibles.

Si som on som no és per culpa de la Candidatura d'Unitat Popular, que ha assolit deu legítims escons al Parlament. Aquesta simplificació la podríem justificar si vinguéssim tots de l'hort amnèsics d'haver viscut cofois i tolerants de la democràcia injusta que ens hem encolomat en els últims quaranta anys: un estat monàrquic borbònic, lligat i relligat a imatge i semblança de la dictadura on el PP i el PSOE s'han alternat sent el cul i la merda "*tanto monta, monta tanto*" de panxacontents engreixats per la corrupció dels seus respectius partits i ara aferrant-se a l'únic clau roent que tenen a l'abast, que estan disposats a consumar un *bragataço* antinatural que ens presenten com un matrimoni d'estat, una unió sacrificada com del pobre rei Joan Carles I, que ha portat la corona patint el calvari d'un matrimoni de conveniència. PSOE i PP, acostumats a partir-se el pastís sencer del poder polític tant si eren govern com oposició, ara volen pactar per seguir mantenint el tren de vida a què l'opacitat i la impunitat dels seus actes deshonests els té acostumats, confiant que un govern de connivència els taparà les seves vergonyes i així, salvant la casa i els mobles, mantindran l'estatus com si es tractes d'un dret adquirit vitalici.

Crec que l'ANC i ÒMNIUM han confiat errròniament per segona vegada el procés als partits polítics i han frenat la pistonada, sobretot per la fragilitat interna de "Junts pel SÍ" i, des del moment que ERC va desistir de mantenir la unió amb CDC a les eleccions generals, un entorpiment al procés molt més greu que el terratrèmol parlamentari que ha causat la CUP. Caldrà que l'ANC i ÒMNIUM reprenguin el timó per refermar la motivació i ampliar la majoria que doni la màxima solvència a l'Estat propi. Una tercera oportunitat mal aprofitada pot ser l'última.

De la CUP mantinc la confiança en els seus portaveus, tots són joves que acrediten estudis superiors de lletres, poca o cap experiència laboral i probablement els veurem quedant-se en la política on ja han descobert que és el lloc més ben pagat que per mèrits propis poden assolir de per vida, no puc assegurar que vagin sobrats de talent, però les seves capacitats els situen clarament per sobre la mitjana de la suma d'escons del Parlament. Potser sigui el fet d'anar tan sobrats que els permeti el luxe d'arraconar perfils tan valuosos com David Fernàndez, Quim Arrufat i Antonio Baños. A vegades l'excés de talent emboira la perspectiva i no deixa veure més enllà del nas. No volent ser gaire pessimista em quedo amb les paraules de Joan Garriga àlies "Nana" pronunciades en acabar el debat parlamentari del pressupost: *Ens sentim responsables, però no culpables*. Bé, amics de la CUP, en la vida real, hi hagi culpables o responsables, les cagades continuen sent cagades. És hora d'apaivagar la fressa i dedicar-se a l'endreça. A vegades, rectificar és de savis.

Cròniques

LA *CORAL XABEC* CANTA A CÀNOVES

Esteve Pujol i Pons

Per Sant Muç és la Festa Major de Cànoves, població del Vallès Oriental. L'any passat l'Ajuntament de Cànoves i Samalús va convidar la nostra Coral Xabec a participar al concert festiu; hi devíem deixar bon regust perquè enguany ens hi van tornar a invitar; va ser el dissabte 4 de juny, a quarts de vuit del vespre, conjuntament amb La Coral de Cànoves. Aquest conjunt cantaire està dirigit per Alba Codina, assídua violinista en els concerts habituals de la Xabec a la nostra vila.

El lloc era l'església parroquial de Sant Muç, tota ella recolliment i repòs; una mica menys silenciosa en aquesta ocasió; plena com un ou per gaudir de bona música.

La nostra coral va cantar sis peces ballables i amoroses: *Barcarole* (J.Offenbach), *La Múcura* (A. Fuentes, de la música cubana), *Margoton* (F.Poulenc, sobre una cançó popular francesa), *Amor que tens ma vida* (pavana del s.XVI, harmonitzada per T.Arbeau), *Les cabòries d'en Peret* (G.Maristany/M.Llagostera) i *Dansa de Castellterçol* (tradicional catalana/M.Oltra).

Montserrat Llagostera a la direcció, com sempre, i Bàrbara Llacay al piano, també com sempre.

La Coral de Cànoves sota la direcció d'Alba Codina ens va regalar arranjaments musicals de cançons de Lluís Llach, Scorpions, Sangtraït, Antonio Flores, The Buggles i Alaska. L'entusiasme del públic van fer-los repetir *A quién le importa*, a la qual es van sumar els nostres cantaires i molts dels assistents. Tot un esclat de joia!

La coral amfitriona comptava amb teclat, baix, bateria, harmònica i xiulet bucal. Em sembla que sant Muç també ballava, tot sumant-se a la gresca muntada a casa seva!, que els sants també ballen quan la cosa s'ho porta.

El *Cànon de la Pau* (F.Terral/M.T. Giménez) va agermanar ambdues corals per acabar el concert.

Restolines i fraternització als locals municipals; paraules d'agraïment de la Regidora de Cultura i… cap a casa falta gent, que el cel amenaçava tempesta i ja queien les primeres gotes.

SET TEMPORADES DE *DIUMENGE AMB LLETRES*

Esteve Pujol i Pons

Amb lletres, sí, i amb música, amb humor, amb seriositat, amb platxeri, amb denúncia… en una hora mensual d'esplai senzill a la Sala d'Actes del Gent del Masnou.

Un espectacle familiar, dirigit per Francesc Fàbregas, que ja dura set temporades –el número set és de plenitud– i promet continuar en bona ruta. Ei!, multipliqueu set per vuit i dóna un nombre respectacle; dic vuit ja que el desembre i del juny a l'agost hi ha vacances.

Els qui hi actuen ho fan amb tota la bona voluntat del món, sense cap pretensió de divisme; tothom hi pot prendre part; no hi ha un elenc d'artistes; és com una ONG que vol fer passar una bona estona d'una tarda de diumenge, del darrer de cada mes.

Amb una constància més que remarcable, Maria Carme Hidalgo ens ha anat desgranant peces de piano més de cinquanta vegades; i són melodies d'aquelles que els assistents no s'estan de taral·lejar molt en veu baixa perquè són conegudes arreu. Gràcies, Maria Carme. No te'n cansis!

I, en acabar aquesta setena tongada, la ceràmica de record per a tots els qui hi érem va ser un detall elegant de debò.

Gràcies a tots els qui hi participeu, tant a l'escenari com a la platea. Gràcies a tothom!

Gairebé tot això és veritat

Carles Maristany

POSAR-HO EN CLAR

En la diada de Sant Jordi, en passar per davant del quiosc de l'estació d'Ocata, de la sobrecoberta d'un llibre, exposat a la venda entremig d'una munió d'altres, va cridar-me l'atenció el títol: "Llegendes de pescadors i altres històries de la mar", escrit per Joan de Déu Prats.

Ara ja sóc a la pàgina 226 després d'aquella ràpida ullada que em va fer decidir la compra d'aquell volum. En el penúltim paràgraf de la pàgina 204 diu: "Per la mar fonda reviscola una altra criatura pelàgica, la llunada, també anomenada peix martell, d'aspecte més terrorífic que no pas perillós. L'acompanyen altres taurons: la bastina, el camerí i el solraig, que té fama de ferotge.

Era tradició entre els pescadors penjar una dent d'aquesta fera als infants quan els havia de sortir la primera peça a la boca."

bergansí

En llegir tot això, la bombeta s'encengué tot de sobte: jo en tinc un, d'aquests enginys!

Tanmateix no es pot dir si es tracta d'una espècie de xumet, pipa, xuclador o bergansí.

La darrera paraula, "bergansí", en el Pompeu Fabra es posa en clar: "Peça de vori, argent etc., que es fa rosegar a les criatures que han de posar les dents, ordinàriament proveït d'una cadeneta, cascavells, etc."

L'objecte que us mostro en la foto, no recordo haver-lo fet servir mai, però pot ser un regal, obsequi de la meva àvia paterna a la meva mare en néixer jo, ja que els meus avantpassats paterns eren pescadors, i aquesta circumstància lliga. La mare ho va guardar. Deia que era un ullal de bacallà. Penso però que és una peça molt grossa si de fet es tracta d'un bacallà, encara que sigui dels cars, de llom gruixut.

NOTA: La BASTINA, la RAJADA o ESCRITA són de la família dels Selacis, altrament el solraig o tintorera són de la família dels Esquàlids. Referent a la llunada o peix martell, no hi he trobat cap referència en la *Nomenclatura Oficial Española de los animales marinos de interés pesquero*.

Per contra, si ens referim al peix martell, crec que és molt més un peix perillós que d'aspecte terrorífic (opinió personal) i que pertany, de totes totes, a la família dels Esquàlids. De selacis, però, ho són els dos abans esmentats (tenen cartílags en lloc d'ossos).

Dites i personatges populars (31)

Albert Vidal

Per què diem... que hi ha gat amagat

Es diu que en algun assumpte hi ha gat amagat quan el que sigui de què es tracta no està gaire clar i desperta sospites, és a dir, que més val no refiar-se de la seva veracitat ja que, segurament, hi ha alguna cosa tèrbola.

L'expressió prové de terres de parla castellana i es va popularitzar durant bona part dels segles XVI i XVII en començar a anomenar *gat* la bossa en què es duien els diners.

Pot haver-hi dues raons per les quals rebés aquest nom. Una d'elles, la més òbvia possiblement, és que les bosses per portar-hi els diners solien estar confeccionades amb la pell d'aquest animal i, per extensió, també se'n deien així.

Una altra probable raó seria que als

petits lladres que furtaven amb gran rapidesa i amb enganys se'ls coneixia amb el nom de *gats*, ja que actuaven de manera semblant a la d'aquests animals, que amb gran habilitat agafen el que arrabassen i fugen corrents.

Per evitar ser robats i complicar-ho més als lladres, la gent acostumava a amagar entre les seves robes, molt endins, la bossa dels diners i també, a casa, els guardaven en el lloc més impensable.

La futura víctima solia ser vigilada durant uns quants dies pels pillastres, que gairebé sempre actuaven en colla, per esbrinar tant el profit que en podien treure com l'indtret més convenient on cometre el robatori, com el lloc on portava ocult el *gat*.

Els membres del grup es passaven la informació l'un a l'altre tot dient si allí hi havia o no *gat amagat.*

Recordem que ho havien de tenir tot molt ben planejat, ja que, si els enxampava la policia de l'època, la justícia podia ordenar que els tallessin les mans.

Històries de la vila

Joan Muray

VAIXELLS MASNOVINS –estadística en mà–

Les estadístiques sempre són fredes però jo crec que no és així, ja que ens nodreixen de dades i dates que ens serveixen per veure, o constatar, l'estat d'uns fets; en aquest cas el nombrosíssim nombre de vaixells mercants que va tenir la marina de vela masnovina del segle dinou, a més de veure un seguit de coses ben interessants, com els noms dels vaixells, tipus d'aparellament que duien, etc.

L'estadística que ha sorgit d'aquests més de quatre-cents vaixells és força interessant. Ha sortit de contrastar diverses llistes, fetes per masnovins al llarg dels anys; ho són, per ordre d'antiguitat de la llista, els recopiladors següents:

1. - 1872. Gonzalo Vidal «Saleta». Contramestre.
2. - 1876. Pere Maristany i Font «Carló». Capità.
3. - 1962. Pere J. Bassegoda i Musté. Arquitecte.
4. - 2007. Palemó Anglès i Sala. Director del MNM.
5. - 2015. Joan M. Muray i Rubió. Historiador.

Aquesta estadística anirà seguint l'ordre següent:

De nom femení, masculí, de sant, de qualificatius, meteorològics o astronòmics, històrics, d'animals, de cognoms i/o nom i cognom, de joies i minerals, geogràfics, mitològics i arbitraris.

Ara vegem quants n'hi va haver de cadascun d'aquests noms. Són els següents:

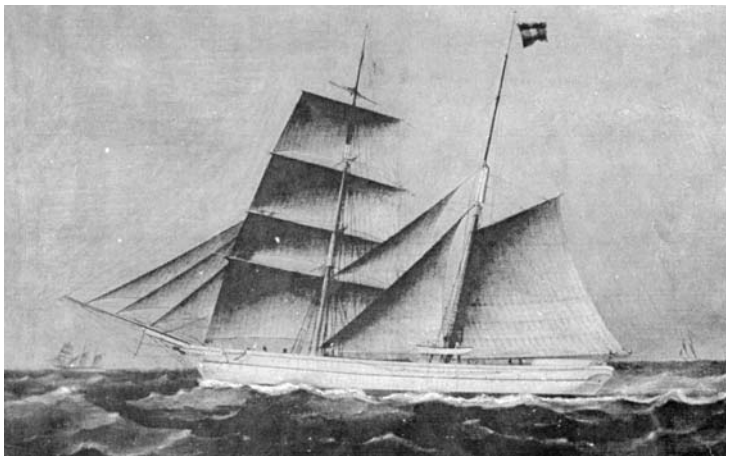

Pollacra-goleta Carmen

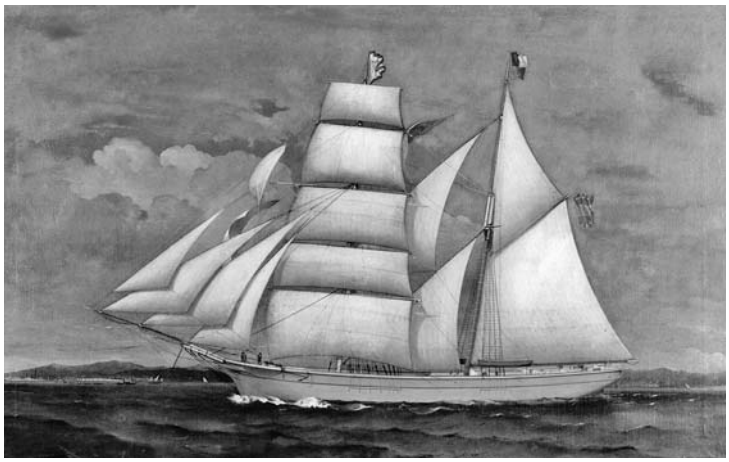

Bergantí Soberano

D'aquests quatre-cents onze vaixells que fins ara tenim comptabilitzats, vegem ara quins eren els tipus més comuns en el seu aparell, o sigui quins tipus eren més comuns o menys dels nostres vaixells.

En primer lloc hi havia les POLLACRES/GOLETA, seguides a molta distància per les POLLACRES o POLLACRES RODONES. El tercer lloc l'ocupaven els BERGANTINS/GOLETA, seguits dels BERGANTINS. En menor escala hi havia els següents: Corbetes o Bricbarques, Fragates, Llaüts o Falutxs, Balandres, Pailebots, i Místics.

- NOM FEMENÍ	146
- NOM MASCULÍ	55
- NOM DE SANT	8
- QUALIFICATIUS	67
- METEOROLÒGICS O ASTRONÒMICS	8
- HISTÒRICS	41
- D'ANIMALS	6
- DE COGNOMS I/O NOM I COGNOMS	24
- DE JOIES I MINERALS	4
- GEOGRÀFICS	28
- MITOLÒGICS	7
- ARBITRARIS	17
TOTAL	**411**

CONCLUSIONS:

1- Veiem que, del nom més portat pels vaixells masnovins, el que guanya, i amb escreix, és el nom femení. Nom

que posaven en honor de les seves familiars, fossin la dona, la filla o la mare. I una particularitat, la d'avantposar al nom patronímic el de *Joven* era deguda al fet que era dedicat a una noia jove.

2- El nom que el seguia, en quantitat, era el dedicat als qualificatius que donaven als seus vaixells, com *Decidida, Diligente,* etc.

3- Després venia el dedicat als noms masculins, però a força distància dels femenins. En aquest apartat, passa com en el de noms femenins, que, si el nom corresponia a un jove, hi avantposaven el qualificatiu de *Joven.*

4- Aquest quart lloc l'ocupaven els noms dedicats a personatges històrics, com: *Wifredo, Prim, Colon,* etc. També, dins d'aquest apartat, n'hi havia de la història americana, de personatges que lluitaren contra l'imperi espanyol, com: *Caupolicán, Rengo, Lautaro,* etc., a qui els nostres capitans volien així honorar.

5- Aquest lloc l'ocupaven els dedicats a noms geogràfics, de poblacions, ciutats, etc. Entre ells: *Glorias del Masnou, Chile, Habana,* etc.

6- En aquest punt apareixen noms com: *G. Sensat, Jaime Millet, Pedro Maristany,* etc.

7- El grup d'arbitraris, l'he titulat així ja que és una mena de calaix de sastre, on van tots els que no es poden qualificar d'altra forma.

8- En aquest, dedicat als sants, com que he vist que n'hi ha pocs en aquest tipus de vaixell, el dit de la carrera d'Amèrica, en canvi he pogut comprovar que dels vaixells dits de cabotatge i de pesca, la majoria ho eren.

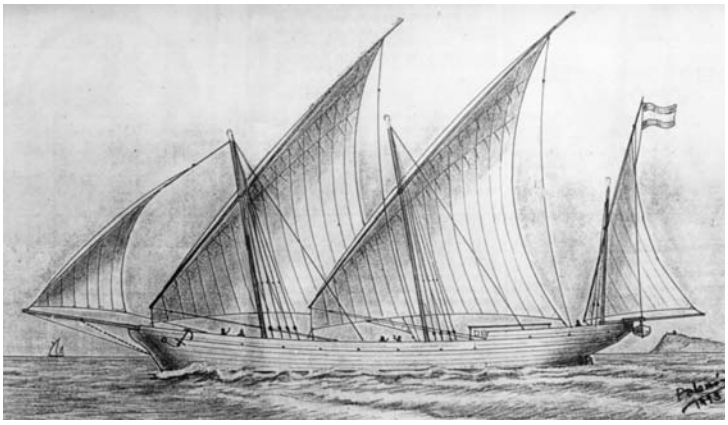

Mistic Bravo

9- Dels dedicats a la meteorologia i l'astronomia n'hi ha el mateix nombre que als anteriors.

10- De mitològics també n'hi ha pocs, i la majoria d'ells dedicats als astres, que era per on es guiaven els nostres capitans.

11- D'animals tampoc n'hi ha gaires, i encara els que hi ha ho són d'animals molt vius, com *Ardilla*, o de veloços com el *Tigre.*

12- I en darrer lloc els dedicats a joies i minerals o pedres precioses, com ara: *Diamante, Perla* o *Esmeralda.*

D'aquests 411 vaixells n'hi va haver de totes mides, des dels més petits o, millor dit, des dels que tenien una capacitat de transport menor, com la d'un místic anomenat *Galán*, de només 32 tones, fins als de més tonatge, que fou la fragata *Doctor Cruixent,* de 1.400 tones. També hi hagué una altra fragata, la *Joaquín Serra*, de 800 tones, i la corbeta *Valparaíso,* de 1160 tones. La mida més corrent, però, fou la dels que podien transportar entre 120 i 240 tones de càrrega.

També d'aquests 411 vaixells esmentats, hi ha una altra cosa a remarcar, que ja fou escrita però en unes històries del passat 2014, i és que pràcticament 200 d'ells, per ser exactes 197, cap al darrer terç del segle XIX tots navegaven alhora. Tot un rècord.

Una altra cosa en què cal parar esment, referida als noms, és que d'aquests 411 vaixells catalogats fins ara, 410 portaven el nom en castellà i tan sols un el va dur en la nostra llengua, fou el Maria Assumta i, encara per ser en el català d'abans de les normes de Fabra, es va dir Assumta i no ASSUMPTA com seria correcte actualment. Aquest fet demostra que mai, mai el castellà no ens fou imposat.

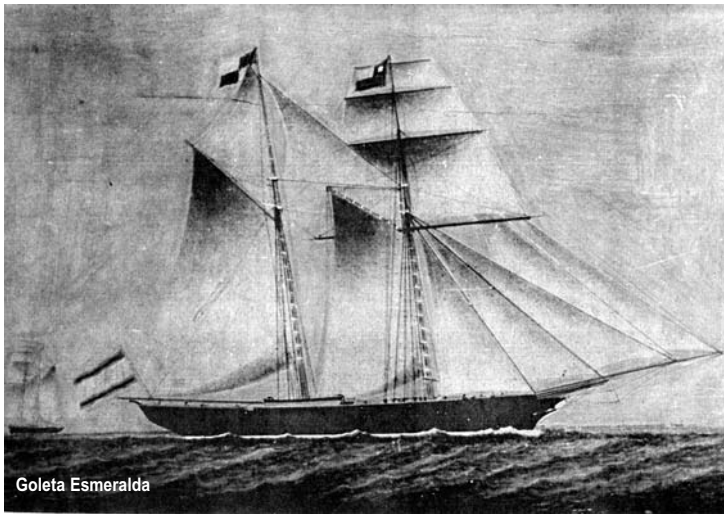

Goleta Esmeralda

FONS CONSULTATS

- Llibre "Diseños de la Villa del Masnou y de su marina de vela del ochocientos", de Pere J. Bassegoda. El Masnou 1962
- Articles "La nostra marina", de Palemó Anglès i Sala, al butlletí de Gent del Masnou, del 1987 al 2008.
- "Històries de la Vila", volums I, II i III, de Joan Muray.
- Escrits de Gonzalo Vidal «Saleta». Contramestre
- Escrits de Pere Maristany i Font «Carló». Capità

Som

Com ho podem fer perquè siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes...

Oriol Lugo Real
Psicòleg & Coach Executiu i Personal
Expert en Teràpies Neurocientífiques
www.oriolugoreal.com / http://owlinstitutpsicologic.com/

BUSSEJANT PER LES PROFUNDITATS DE LA TEVA MENT

Ara en ple estiu som molts i moltes els qui gaudim de la platja, del sol i també de les nostres aigües. Hi ha una gran varietat d'esports aquàtics i cada any se'n posen de moda de nous. Però dues de les activitats que sempre són presents a les nostres costes són el surf i el submarinisme.

M'agradaria fer ús d'aquests esports a mode d'exemples per entendre millor el funcionament de la nostra ment.

El surf és un esport en el qual la persona es troba a la superfície del mar. De tant en tant es capbussa, sobretot després de l'embranzida d'alguna onada més forta.

Seria un clar reflex de la nostra ment conscient del dia a dia. Normalment no ens parem a rumiar sobre el que pensem, sentim o el perquè de la nostra manera de ser. Som així i punt. Però a vegades ens trobem amb onades que ens fan trontollar. Una discussió amb amics, familiars, companys de feina. Un comentari que ens fereix. Una situació que ens fa perdre els nervis. Una fotografia antiga. O fins i tot una tarda o un matí de desànim i d'apagament. Aquestes situacions són moments en els quals ens capbussem i podem arribar a deixar que la nostra ment divagui a la recerca de respostes. Ens preguntem: com és que estem enfadats/des, tristos/es? Per què ens afecta tant? Com és possible que no hagi superat aquell record?

El submarinisme és un esport on el grau d'expertesa determina el nivell de profunditat fins al qual la persona pot arribar. Parlant sobre la nostra ment, les profunditats del fons marí podrien ser un símil del nostre inconscient: fosc, humit i la gran majoria de les vegades un gran desconegut. Tot i això, l'inconscient és ben present en el nostre dia a dia. És la base de tot el que aflora a la superfície. Per això, és important poder fer atenció a aquest fons marí. És clar que, si ens endinsem tots sols, l'acció és limitada, tal com ho és quan fem apnea. Però a la vegada, si baixem amb bombones, tot sols, també pot ser perillós si no disposem de l'acompanyament d'un/a bon/a professional que ens guiï per les immensitats de la nostra ment.

També el treball que es fa quan es toquen temes i assumptes de les profunditats és molt més efectiu si vas acompanyat/da, ja que estem realitzant canvis en els orígens, en la base de la persona.

Practicar surf pot ser agradable, però a la llarga en el camp de la psicoteràpia, si només ens centrem en el present, en el visible, en els símptomes, l'acció serà limitada. Quan som capaços de submergir-nos per fer canvis en les profunditats és quan podem apreciar les millores a la superfície i amb canvis perdurables al llarg del temps. Perquè la teva ment guarda tota mena d'experiències i també tresors i recursos que estan a l'espera de ser alliberats.

Bon estiu 2016

NOVETATS PRADELL
MARIA PRADELL
93 540 35 76

Establiments del carrer Pere Grau

Pastisseria miquel
93 555 06 61

CMPG
CENTRE MÈDIC PERE GRAU
93 555 35 78

LA LLUNA CREPERIA
615 022 086
LA LLUNA CREPERIA

HT
HOTEL TORINO
93 555 23 13

SUBMINISTRAMENTS ELÈCTRICS
I FONTANERIA

S.E.F.

Vicenç Linares
Joan Llampallas, 25
93 555 95 62
Ametllers, 12
93 555 83 91

PHILIPS · Teka · BOMBA PRINZE · BJC · RS · SIMON · Roca · NOVOVENT · NIESSEN

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

Molls amb Arròs salvatge

4 molls d'uns 250 gr cada un, **4 llesques** de cansalada, oli d'oliva i una **branca** de farigola fresca.

Per a l'arròs:

300 gr d'arròs salvatge, una mica de menta fresca, julivert i una llimona

Per a la salsa:

2 llaunes petites d'olives negres, 1 gra d'all, 20 gr d'ametlles blanques, 1 tomàquet sec, sal de mar i pebre

Preparació:

Coem l'arròs segons les instruccions del paquet, l'esbandim amb aigua freda i el deixem a part.
El forn a 220º. **Fem** uns talls al peix, no gaire profunds, i hi **posem** una mica de la farigola fresca. **Ho salpebrem** bé. **Emboliquem** el cap de cada peix amb una llesca de cansalada, oli d'oliva i **els posem** al forn onze o dotze minuts o fins que els veurem prou cuits.
Amanim l'arròs amb les fulles de menta i el julivert tallat petit, una mica de suc de llimona, un bon raig d'oli, la sal i tot ben barrejat.

Salsa d'acompanyament:

Traiem el pinyol de les olives. **Piquem** en un morter el gra d'all pelat amb el pebre i les ametlles i hi **anem afegint** les olives mal trencades i **el tomàquet** sec amb un **bon** raig d'oli fins que quedi una salsa espesseta. **Emplateu** els molls sobre un llit d'arròs i **al costat** una cullerada d'aquesta salsa tan especial.

Un àpat d'estiu fantàstic!

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · **93 540 97 41**
Igualada, Rambla Nova, 29 · **93 804 22 25**
www.elcullerot.cat
elcullerot@hotmail.com
De tot per a la cuina

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Rosa M. Isart (**rmisart@hotmail.com**)

Sí, sí, sí!

1 de juliol. En el marc de la **Festa Major del Casc Antic**, dels barris de Sant Pere, Santa Caterina i la Ribera, tenim sopar (20 h) i teatre (22 h) al carrer, al carrer de Sant Pere Més Alt (amb Amadeu Vives). Amb direcció de Núria Torner, el text interpretat és obra de Jordi Casanovas, la seva famosa *Vilafranca, un dinar de festa major*.

De l'1 al 5 *Les bruixes de Salem* d'**Arthur Miller** aterra breument al Teatre Grec (Passeig de Santa Madrona, 36). Festival Grec'2016.

Del 2 al 5 *Estació Tèrminus* de **Magda Puyo** i Ramon Simó aterra també breu al Mercat de les Flors (c/ Lleida, 59). Festival Grec'2016.

Del 6 de juliol al 31, *Ella i els arquitectes*, que frega el cabaret literari, i que té dramatúrgia de Gerard Vàzquez i direcció de Damià Barbany, es representa a **La Seca Espai Brossa** (c/ Flassaders, 40; zona Via Laietana).

Del 13 al 24. Continuem amb el dramaturg (prolífic) del país **Jordi Casanovas**. Se li programa *Port Arthur*, al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (c/ Montalegre, 5; al darrere del carrer de Pelai).

El badaloní "Jorge Javier de Tele5" porta el seu musical *Iba en serio* al Teatre Tívoli (c/ Casp, 8), del 14 al 31 de juliol.

El 15 de juliol té prevista la seva estrena al **Teatre Gaudí Barcelona** (c/ Sant Antoni Maria Claret, 120; entre Marina i Sardenya) la comèdia *Una família indecent*, escrita per **Ever Blanchet,** dirigida per Miquel Murga i interpretada per Jordi Cadellans, Carla Lladó, Iraida Sardà i Cristina Solà. Va de corrupcions i prostitucions múltiples. Escandalosament refrescant.

El 15 de juliol Teatre Tot Terreny fa la lectura dramatitzada d'un **Espriu** (*La pell de brau*) a La Casa Orlandai, a Sarrià-Sant Gervasi.

Des del 19 de juliol (fins al 5 d'agost), recuperem la celebrada *Conillet*, de Marta Galán, al Teatre Romea (c/ Hospital, 51).

21 de juliol. Un dramaturg solvent i remarcable nostre, **David Plana** (Manlleu, 1969), ofereix al **Teatre Borràs** (Plaça d'Urquinaona, 9), fins a final de mes, *El bon pare*.

Del 21 al 23 de juliol, un dramaturg nostre personalíssim i rítmic, **Albert Mestres** (Barcelona, 1960), porta *Farsa* al Museu d'Arqueologia de Catalunya.

Fins al 24 de juliol la poesia rotunda escènica de **Marc Artigau** (Barcelona, 1984) aterra a la **Biblioteca de Catalunya** (c/ Hospital, 56) a través del seu text *Caïm i Abel*, produït per La Perla 29. Límits, supervivència, la diferència, la desconfiança, en definitiva pinzellades de mons actuals amb el treball dels actors Jordi Figueras, Berta Giraut, Clara de Ramon, Marc Rodríguez, Sergi Torrecilla i Lluís Villanueva.

Tots aquests esquitxos de teatre són com pluja fresca. Obre els ulls i ataca amb bondat. Facin platea, sorra i pausa aquest juliol i agost calentons i tal vegada extraordinaris.

Arran de sòl

Pledebuit

Sóc incrèdul, ho reconec, si més no de les coses en què alguns creuen; ja sabeu que els quissos no som religiosos, som «creients» de la natura, per impulsos. O sigui que, si tenim gana, mengem; si tenim son, dormim; i, si anem calents, doncs anem a la recerca d'un forat on ficar-la. Així de senzill.

En canvi vosaltres, els bípedes, aneu més a toc d'esquella quant a horaris; i, pel que fa al darrer, ho feu quan us deixen, i que no tinguin mal de cap o estiguin cansades.

I ara, a aquestes alçades us deveu preguntar: de què ens vol parlar avui aquest paio? Doncs de miracles, que són els que passen avui dia quan una persona ho és amb les set lletres del mot. Ho sigui, correcta, educada, en fi, que pensa.

Això ve a tomb pel que em va explicar un iai amic meu, de qui a voltes ja us he parlat. Aquest amic l'altre dia em contà el que li havia passat.

Diu que anava per un carrer de la vila, de cases o, millor dit, de torres, i poc freqüentat. Anava per la vorera de la dreta de la direcció que ell seguia, quan ve una noia jove, amb un gos gros, lligat curt i amb morrió.

Per la vorera hi passaven de sobres tots, però ella va baixar, va tibar el gos i a més va dir-li: Bon dia!

Aquest fet, no seria res d'anormal si no fos perquè avui dia hi ha tan poca gent educada. Tan poca gent que pensi que el seu gos pot molestar els altres. I si a això hi afegiu la salutació, veureu per què dic que és un miracle cívic. Un fet que hauria de ser normal i no causa perquè se'n parli, però *batuadeu* no és així, i el que seria normal ens sembla un miracle.

Un altre «miracle», aquest, però, em va passar a mi. Fou un noi que anava amb bicicleta per la vorera, però a poc a poc i procurant no molestar els vianants, ja que aquests anaven pel lloc que els corresponia.

No en va tenir prou que, quan m'hi vaig creuar, que era en un pas d'un carrer que sortia a la vorera del Camí Ral, es va aturar i m'indicà que passés jo, encara que fos un gos. Em va deixar meravellat, embadalit, i fins i tot devia fer cara de *xeix*, ja que va haver de fer-ne el gest per segon cop. Vaig passar i li vaig donar les gràcies a la nostra manera, remenant la cua.

Això són bons exemples, que s'haurien de premiar. Premiar no sé com, ja que, com que per desgràcia són tan escadussers, passen desapercebuts. Potser si hi hagués càmeres ocultes, aquestes tan denigrades per alguns, ja que diuen que vulneren la nostra intimitat. Més la vulnera no poder anar tranquil pel món, sense perill de ser atropellat.

En canvi, no es queixen aquests tarambanes que hom vagi per on li surti d'allà, que tinguis la vida en perill tan bon punt poses els peus al carrer, bicicletes, patins i altres andròmines et passin a tota merda pel costat, i alguns encara toquen el timbre perquè t'apartis, com si fossis tu l'intrús.

I els qui tenen o haurien de tenir cura de la nostra seguretat, per què no fan campanya, amb multa si cal, per als qui incompleixen les normes de civilitat, i així es podria anar tranquil per la vila?

Apa, ja us he tornat a donar la tabarra. Bup, bup.

Anecdotari

Joan Maresma Pujadas

NOIS, QUE SABEU QUINA HORA ÉS?

L'any 1945 vaig anar –més ben dit, m'hi van portar– a fer el servei militar a terres de la moreria, a Tetuan, capital del *Protectorado Español.*

En aquella terra, llavors ocupada militarment per l'*Ejército Español,* érem una gran munió de xicots, la majoria catalans, a qui enviaven lluny de la nostra terra. Jo sempre dic que vam ser un quant de temps a l'exili.

A les hores lliures, com que tampoc no teníem gaires diners, ens distrèiem passejant pels carrers de la ciutat, que, per cert, tenia llocs molt bonics. On anàvem sovint era al barri moro. Badàvem i ens distrèiem.

Carrers estrets amb constants zigazagues, sempre plens de gent que anava i venia de no sé on, que parlava i cridava sense que sabéssim què deien. Cada tros era diferent, segons els oficis que exercien els veïns; feien sabates i babutxes, objectes de metall, gravadors, teixien amb vells telers manuals. Allò era tot un espectacle.

En una placeta d'un *zoco* on venien de tot i on, tímidament, entrava una

ullada de sol pel mig d'una arbreda, alguna vegada hi havíem vist un home que tocant una flauta feia ballar un serp. Allò era una altra mena de món. Un dia, cosa molt freqüent, vàrem veure un xicot jove que seia en un tamboret, amb un cavallet al davant amb la tela, pintant un dels racons més bonics i típics del barri. Ens posàrem al seu darrere i comentàvem i fèiem de crítics artístics. Que si el color, que si la perspectiva, que el trobàvem massa lluminós… La veritat, no el deixàrem gaire ben parat, pensant, però, que no ens entenia ja que, naturalment, nosaltres parlàvem en català.

Quan ja ens n'anàvem, el pintor, que restà callat tota l'estona mentre pintava, es girà i, dirigint-se a nosaltres, ens digué:

–Nois, que sabeu l'hora que és?

Era tan català com nosaltres i ens entenia perfectament.

Ens va dir que era de Barcelona i ens vam fer amics; això sí, no férem mai esment dels nostres comentaris.

LA MARE SÍ QUE EN TÉ, DE PIT

L'Anita Feu de ca l'Estol venia carn a la plaça vella, en una parada, mentre que el seu fill, en Cisco, també, però en una altra parada de la mateixa plaça.

Un dia, una compradora d'en Cisco li va preguntar, referint-se a la carn:

–Cisco, que tens pit?

I ell li respongué:

–Jo no, però vagi a veure la mare, que ella sí que en té.

La punta de la llengua (77)

Esteve Pujol i Pons

El mes passat vaig dir que la llengua catalana és declaradament minusculista, és a dir, que redueix l'ús de les majúscules en l'escriptura.

Continuo amb el tema. He comentat més d'una vegada que l'article que porten molts topònims –noms de lloc–, com el Masnou, el Maresme, l'Hospitalet, les Avellanes, es Castell, s'Arenal, la Roca del Vallès, Vilanova i la Geltrú, la Sénia… va en minúscula.

El títol de **sant** o **santa** davant del nom del sant o de la santa també va en minúscula: sant Pere i sant Pau, sant Antoni, santa Rosa, santa Eulàlia, santa Anna, sant Miquel… En canvi cal posar-lo en majúscula quan ens referim al dia de la festa o al nom d'una població, d'un lloc, d'un carrer, d'una font…: per **Sant** Pere fem la Festa Major, quan **Sant** Joan cau en diumenge, a la parròquia de **Sant** Pere, viu a **Santa** Eulàlia de Riuprimer, a **Sant** Esteve Sesrovires, a **Sant** Joan de les Abadesses, al turó i a la font de **Sant** Mateu… perquè en aquests casos no parlem pas del sant sinó d'una diada o d'un lloc que porta aquest nom propi.

Una cosa és dir ***sant*** *Pere era galileu i va morir a Roma* (parlem d'aquell sant baró apostòlic) i una altra *l'estàtua de* ***Sant*** *Pere* o *el rector de* ***Sant*** *Pere* o *la Festa Major de* ***Sant*** *Pere*.

El mateix caldrà dir dels noms propis de certes festes –a l'article passat deia que els noms dels dies i els mesos són comuns, per tant en minúscula, però de vegades formen part d'un nom propi–: la Diada de l'**11 de Setembre** –la Diada de l'**Onze de Setembre**–, la festa del **1r de Maig** –la festa del **Primer de Maig**–, per la **Mare de Déu d'Agost**, ens trobarem el **Diumenge de Rams**, va ser pel **Divendres Sant** de l'any passat…

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Un còmic històric medieval

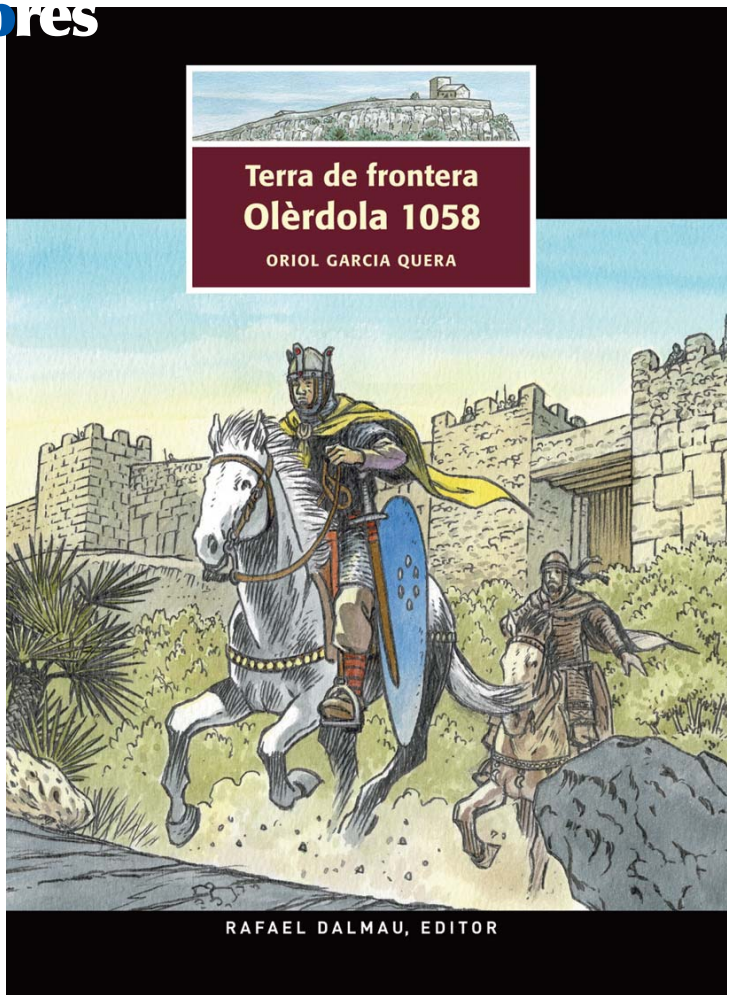

Oriol Garcia Quera (Barcelona, 1967) és un dels dibuixants de còmic històric de més llarga trajectòria i de més prestigi del país. La seva passió per la història l'ha portat a col·laborar en revistes com *Sàpiens*, en projectes museogràfics, en enciclopèdies..., sense oblidar la seva vinculació al món de la docència i de la divulgació, a través de cursos, conferències... L'any passat ens va sorprendre gratament amb una nova col·lecció publicada precisament a l'editorial Rafael Dalmau, especialitzada en temàtica històrica: "Traç del temps", el primer volum de la qual recula fins al segle XI i té per escenari la frontera entre els comtats catalans i les taifes de l'al-Àndalus. I més concretament, les terres del Penedès i la ciutat fortificada d'Olèrdola: *Terra de frontera. Olèrdola 1058* (1) .

El volum té dos blocs clarament diferenciats, d'una banda el còmic o novel·la gràfica i de l'altra els apartats de coneixements o de divulgació històrica. El primer, com és habitual en l'obra de l'Oriol, té una factura impecable, tant pel que fa a la il·lustració, molt documentada, molt acurada, plena de detalls que ens apropen a l'època (paisatge, habitants, monuments, costums...); com pel que fa a l'argument de la història, molt ben pensat, sempre amb tocs de misteri i d'aventura, i en qual es combinen a la perfecció els fets i els personatges històrics amb els narratius o inventats, fins al punt que si no ens ho expliqués el mateix autor a l'apartat de coneixements (concretament a la p. 60) difícilment els podríem destriar. En aquest cas concret l'argument de l'obra gira al voltant d'un pintor, el mestre Gombau de Moià, que és cridat a la cort de Mir Geribert, senyor d'Olèr-dola, per acabar les pintures d'una església romànica força especial, la del Sant Sepulcre, que és de les poques de planta circular del país. En primera persona ens va explicant la seva arribada, els contactes amb els senyors d'Olèrdola i l'enfrontament amb l'hereu, en Bernat, que serà la base de la intriga i una mostra clara de la prepotència i el poder dels nobles... El segon bloc, el dels coneixements, ocupa més de la meitat de l'obra i està dividit en dues parts clarament diferenciades, una al començament (p. 4-12) en què trobem una introducció històrica a l'època i als personatges més significatius del moment, amb mapes, fotografies, il·lustracions didàctiques... que ens ajudaran a entendre molt millor el que vindrà a continuació, el còmic; una altra al final (p. 41-61), que és un complement d'allò més interessant perquè ens apropa tant a l'Olèrdola d'avui, i sobretot al jaciment museïtzat, com al procés de documentació i de realització del còmic, amb esbossos, fotografies utilitzades... Tanquen el volum quatre apartats breus, que acaben d'arrodonir l'obra, alhora que la fan més rigorosa: una breu biografia de l'autor, un glossari format per una trentena llarga de mots, tots utilitzats a l'obra (llinyola, paria, sagrera, taifa...), uns agraïments i la bibliografia utilitzada per l'autor en la documentació.

Una obra, com totes les de l'Oriol Garcia Quera, que no dubtem de recomanar-vos, perquè com sempre us entretindrà i alhora us il·lustrarà sobre una època de la nostra història ben poc coneguda.

(1) Oriol Garcia Quera. *Terra de frontera. Olèrdola 1058*. Rafael Dalmau, Editor (Col·lecció "Traç del temps", 1), Barcelona, 2015. 63 pàgines.

Ramon Clemente
GLASS

República Argentína, 15, el Masnou
93 540 40 12
www.rclemente.net
rclemente@rclemente.net

GENT DEL MASNOU
Informa

Exposicions

De 2 al 29/7: Pintures de Rosalia Llanes

AVÍS ALS SOCIS

El cobrament de les quotes de soci, l'ajornarem enguany fins al mes d'agost, a l'espera que els socis que hagin decidit augmentar-la voluntàriament ho puguin comunicar a l'associació mitjançant el full d'autorització que els va ser enviat el seu dia.
Moltes mercès per la comprensió.

CAMPANYA DONACIÓ DE SANG

Donar-ne una mica és donar molt

Diumenge 17 de juliol de 10 a 14
A *Gent del Masnou*. Al costat del cinema *La Calàndria*

Òscar, una maleta, dues maletes, tres maletes

De Claude Magnier

Grup Rauxa de Gent del Masnou

Ca n'Humet dissabte 2 de juliol a les 21 i diumenge 3 a les 19

Bertrand Barnier viu tranquil·lament amb la seva dona, la filla, el seu servei i el preparador físic. No obstant això, comença l'embolic quan el seu empleat Cristian Martin va a casa seva per exigir un augment de sou, amb la intenció de demanar al seu pare la mà de la seva promesa. Louis de Funès al 1967 va portar aquest personatge al teatre i després al cine amb gran èxit.

Venda d'entrades: - Anticipades, a Gent del Masnou els dies 30 de juny i 1 de juliol de 6 a 8 de la tarda.
- A QUEDA'T (www.quedat.cat) - A taquilla, en efectiu, una hora abans de cada representació **Preu de l'entrada: 8 €**

Hi col·labora Ajuntament del Masnou

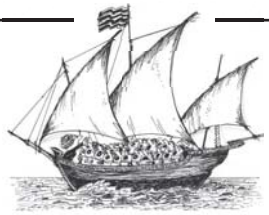

Coral Xabec

Gent del Masnou

CONCERT DE FESTA MAJOR

Diumenge 3 de juliol de 2016 a les 20 a la parròquia de Sant Pere del Masnou

Hi col·laboren

Ajuntament del Masnou

Esbart Sant Jordi de l'Orfeó Badaloní · Parròquia de Sant Pere del Masnou

Cap a la República

Informació mensual del Procés Constituent
ANC-*Al Masnou Decidim* · Jol16 · elmasnou@assemblea.cat

Espai publicitari contractat. Gent del Masnou no té cap vincle amb el que s'expressi en aquesta pàgina.

Què és un procés constituent?

És un conjunt d'actuacions que culminen en l'elaboració d'una nova Constitució. Quan un poble decideix constituir-se formalment en Estat, després d'haver iniciat un procés d'independència, acostuma a engegar un procés constituent.

Catalunya és troba a la cua en la inversió de l'estat per català

Catalunya queda molt per sota de la mitjana. En concret, el govern espanyol va invertir-hi 99,5 euros per català, un 61% del que va gastar de mitjana, que va ser de 163 euros per cada ciutadà de l'Estat.

http://www.ara.cat/politica/LEstat-inverteix-Catalunya-mitjana_0_1590440972.html?utm_medium=social&utm_source=twitter&utm_campaign=ara

La Generalitat preveu obrir 10 noves 'ambaixades' en un any

Europa segueix sent la prioritat i es busca guanyar influència a l'Àsia i Amèrica del Sud. El pla d'Exteriors està supeditat a l'aprovació dels pressupostos.

http://www.elperiodico.cat/ca/noticias/politica/generalitat-noves-ambaixades-5185548?utm_source=newsletter&utm_medium=email&utm_campaign=elPeriodico-ed07h

Parlamentaris estonians creen un grup de suport a la independència de Catalunya

Representants del govern català han viatjat a Estònia per reunir-s'hi. Mark Soosar, del partit governamental SDE, va dir: ***Les nacions petites han de lluitar per la cultura i la llengua i han de tenir l'oportunitat de fer-ho.***

15/6/16 vilaweb.cat

Més de 50 entitats, entre elles l'ANC, es van manifestar unitàriament el 19 de juny sota el lema "Obriu Fronteres, Volem Acollir!"

Natàlia Esteve, vicepresidenta de l'Assemblea Nacional Catalana, deia: ***Catalunya vol parlar amb veu pròpia a Europa i al món per defensar el respecte als drets humans.***

http://assemblea.cat/?q=node/11078

L'ANC aprofita la final francesa de rugbi per internacionalitzar el procés

El passat 24 de juny el Camp Nou va acollir la final de la lliga francesa de rugbi, coneguda com a TOP14, i va enfrontar el parisenc Racing 92 i el Toló.

El partit es va jugar a Catalunya perquè França acull l'Eurocopa, i l'habitual camp de Saint Denis estava ocupat. Fins a 100.000 aficionats francesos van omplir, doncs, el camp del Barça, que dies abans ja havia penjat el cartell d'*Esgotades totes les localitats.*

Penja o renova la teva senyera o estelada. I recorda-ho, no la despengis! Convida la teva gent també a fer-ho.

XX FESTIVAL INTERNACIONAL DE TEATRE CÒMIC

PLE dE RiURE

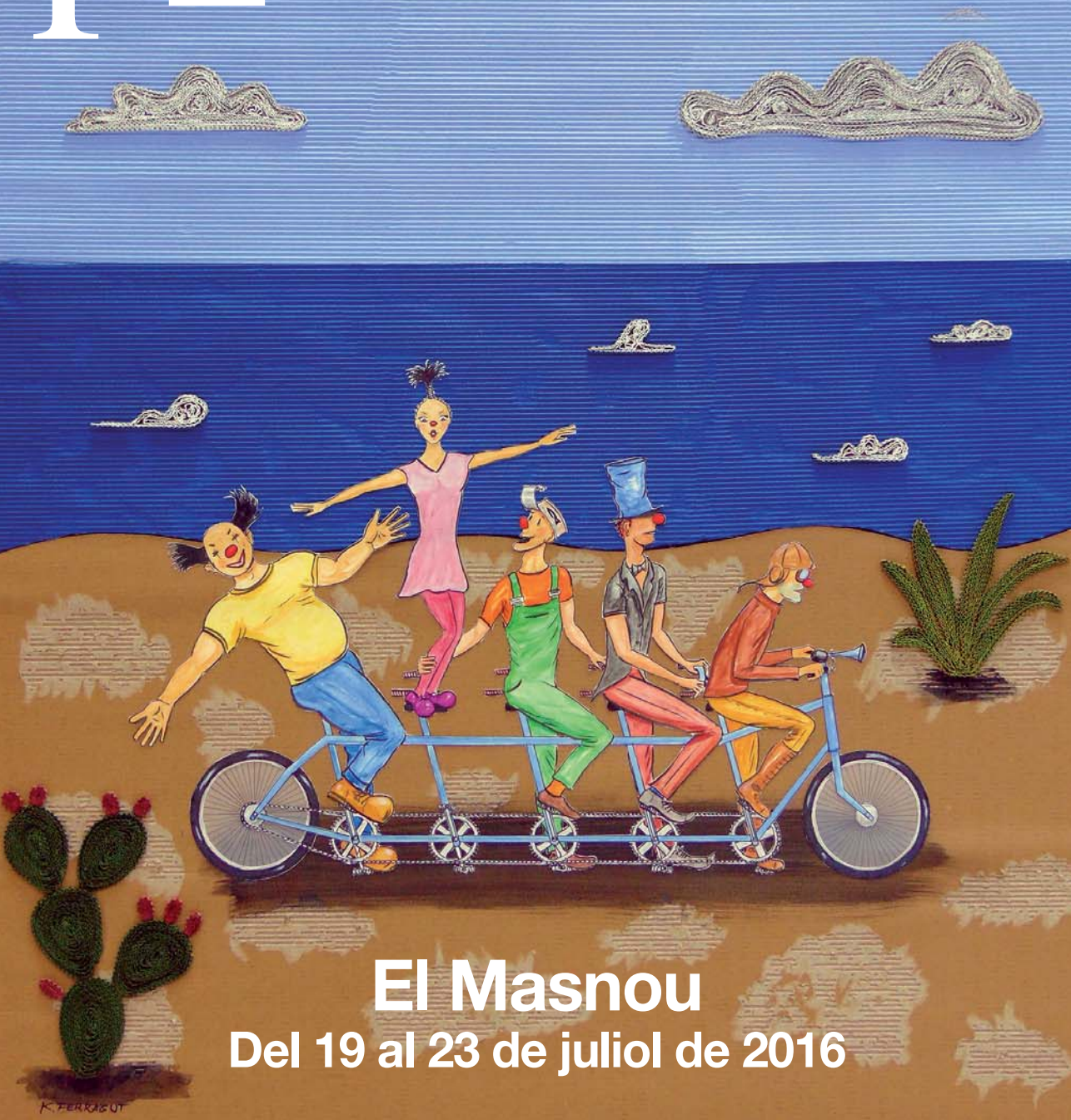

El Masnou

Del 19 al 23 de juliol de 2016

www.plederiure.cat

Ho organitza: Ajuntament del Masnou
Gestió artística i tècnica: STEM
Amb el suport de: Diputació Barcelona
Generalitat de Catalunya Departament de Cultura